

det jo, fordi jeg har følt, at revisionen sådan set er den nærmeste til at vide, om den beretning, revisionen afgiver, har en så alvorlig karakter, og om kommunikationskanalerne i byrådet og administrationen er så tilsandede, at det er nødvendigt at bede om at få foretræde for den samlede kommunalbestyrelse. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at der jo ikke er noget i lovgivningen, der forhindrer, at et mindretal, stort som lille – det kunne bare være et enkelt byrådsmedlem – retter direkte henvendelse til revisionen, hvis det pågældende medlem eller flere medlemmer føler, at det ville være rart og befordrende, at man fik en mundtlig forelæggelse. Den henvendelse fra ét eller flere byrådsmedlemmer vil jo helt naturligt kunne indgå i revisionens egen afvejning af, om det er fornuftigt at bruge den mulighed, der skabes med loven her, nemlig retten til, at revisionen kan forlange at komme til orde over for byrådet. Men jeg synes, vi skal vende tilbage til det spørgsmål under det videre udvalgsarbejde.

Hr. Ole Stavad spørger også meget berettiget, synes jeg, til: Hvordan sikrer vi os så, at den værktøjskasse af muligheder, som vi her udbygger, tages i brug? Det har jeg ikke nogen præcis opskrift på her, men der er jo kutyme for, at når vi foretager større – og det er der jo tale om her – ændringer i styrelsesloven, så følges det selvfølgelig op af en ministeriel informationsindsats, og jeg synes, at lovgivningen her har en karakter, som gør, at jeg også gerne selv vil tage initiativ til at drøfte med Kommunernes Landsforening, hvordan vi i fællig kan yde en god information til landets kommunalbestyrelser.

KL 17.15

Det har ligget mig på sinde hele tiden, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne ikke må rokkes i deres pligt og tro på, at det, der for alvor betyder noget, er, om man udfylder sin politiske rolle. Vi kan skabe nok så mange muligheder styrelseslovmæssigt etc., men det står og falder jo i sidste ende med, at det enkelte byrådsmedlem er aktivt og bruger de muligheder, man har. Det synspunkt her tror jeg man vil erindre sig at jeg også har gjort gældende en del gange, mens sagen i Farum kørte på de højeste nagler. Det fører selvfølgelig logisk til, at vi, når vi så supplerer værktøjsskassen, selvfølgelig også har et fælles ansvar for at få det formidlet til landets byrådsmedlemmer. Det gør Kommunernes Landsforening jo løbende et stort stykke arbejde for og ikke mindst i forbindelse med nyvalg til kommunalbestyrelserne, men jeg vil meget ger-

ne tage initiativ til også at drøfte med KL, om vi kan gøre noget lidt ekstraordinært her for at udvide, hvad der måtte blive resultatet af lovbehandlingen og arbejdet i Folketingets Kommunaludvalg og den endelige vedtagelse omkring disse ting.

Så er der den anden del ... Nej, jeg skal også lige til hr. Poul Nødgaard kommentere på de spørgsmål, der var om leje/leasing: Hvor går bagatelgrænsen? Bliver der et rent snit? Og kommer der helt specifikke retningslinjer? Til det kan jeg sige, at det, der er lagt op til i lovforslaget her, jo er at skabe en hjemmel til efterfølgende i en bekendtgørelse at kunne udstikke sådanne retningslinjer. Det er tanken, at Budget- og regnskabsudvalget skal arbejde med disse ting, sådan at vi kan få formuleret en snitflade mellem småt og stort, som er administrerbar, og som kan træde i kraft med virkning fra 2004.

Der er jo i det hele taget en balance i alle disse ting, og jeg er i øvrigt meget enig med hr. Poul Nødgaard, når hr. Poul Nødgaard ad flere omgange sagde, at en del af de forslag, der er lagt frem her, jo er udtryk for: Hvad gør en »almindelig«, god, demokratisk indstillet borgmester i forvejen? Det er jeg helt enig i. Det er jo så også netop det balancepunkt, jeg talte om fra starten, og som jeg synes vi har mestret fint, nemlig at vi ikke falder i den grøft, hvor vi ud fra devisen en enlig svale gør en sommer, pludselig tyer til detaljeret regelgivning.

Så er der den anden del, der handler om tilsynets indretning. Der kan jeg forstå på hr. Ole Stavad, at jeg skal gøre mig megen umage med min argumentation for forslaget om at koncentrere kommunetilsynet hos fem udvalgte statsamt-mænd, hvis jeg skal sikre mig socialdemokratisk opbakning – den er ikke afvist på forhånd, men jeg skal gøre mig umage. Hr. Poul Nødgaard gør tilsvarende overvejelser gældende.

Det kan jo give enhver præstationsangst, at der bliver stillet den slags krav til ens argumentation, og derfor føler jeg mig i sådan en situation, hvor jeg kunne have lyst til blot at henvise til det glimrende indlæg, som fru Marianne Jelved holdt, hvor der jo på fornem vis i en række stikord blev argumenteret for, hvorfor det er fornuftigt at styrke tilsynet, og hvorfor der ikke er nogen sammenhæng mellem dette tiltag og eventuelle beslutninger, der bliver truffet i kølvandet på Strukturkommissionens arbejde.

Jeg vil gerne gøre fru Marianne Jelveds ord til mine og så lige tilføje et par bemærkninger, for det, der har drevet mig til at stille forslaget her,